

LO PETCHOÙ MELÈ É LO TSARÈ

PATOIS DE SAINT-PIERRE

(PAR YVETTE CHENTRE)

[1-2] L'îe eun cou eun petchoù melè que se promen-ô to fier, eun trottèn é eun dzoyèn avouï le méinoù di veladzo. Eun dzen dzor, le méinoù l'an deu : « Teteun, véo sariye dzen se lo melè l'isse eun petchoù tsarè ! ».

[3-4] Adón pegràn l'a de-lèi : « É beun ! Dze vo-ze lo fèyo mé lo tsarè ! ». L'a prèi de lan, l'a prèi lo martelè, l'a prèi la résetta, l'a prèi lo verbequeun, l'a prèi le poueunte, déhèn s'è betó a risé, a copé, a tsapoté, é pim ! é poum ! é pim ! é pam !... l'a belle fa eun dzen tsarè.

[5-6] Aprì pegràn l'a fa-lèi le roue de bouque, l'a beto-lèi eun dzen sercllo a l'euntor é le-z-à apeillète i tsarè. Te pou pensé hisse méinoù véo l'ion contèn ! É lo petchoù melè euncó de pi : llu devàn é lo tsarè aprì !

[7-8] Le méinoù lèi tsardzoon le pomme desù. Eun dzen dzor, l'an tchardjà lo tsarè plen, belle se lo petchoù melè lèi dijè : « Na teteun, po pai... l'è tro pezàn ! ».

[9-10] Ma le mèinoù l'an po écoute-lò : l'an finque djeundù d'otre pomme é pai, can lo melè l'è partì, lo tsarè... l'a fa cracque ! Lo melè s'è betó a ploé : « Mondjemé... mon dzen tsarè ! ».

[11-12] Bièn aló que pegràn pasô de lé ! Can l'a sentù le ploé l'a deu : « Qui l'è-ti que ploé ? ». Adón le méinoù l'an de-lèi : « L'è lo melè ! Son tsarè s'è defradó ! ».

[13-14] Adón pegràn l'a depiillà lo tsarè, l'a tornó prende lo martelè, la résetta, lo verbequeun é le poueunte, é pim ! é poum ! épim ! é pam !... l'a arendjà lo tsarè.

[15-16] V'isso vu véo l'îe contèn lo melè, teteun l'a deu : « Méinoù, dèi â tsardzode pomì tan de pomme pai su mon tsarè ! ». É le mèinoù di veladzo, to contèn péquè lo melè l'ayè queuttó de ploé, l'an fa la ronda a l'euntor di tsarè.